

Забаренко А.Ю.

здобувач вищої освіти

Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького

ТВОРЧИСТЬ В'ЯЧЕСЛАВА РОМАНОВСЬКОГО: ПОЕТИЧНЕ НАДБАННЯ

***Анотація.** У статті розглядаються поетичні акорди творчості В'ячеслава Романовського. Акцентовано увагу на провідних темах творчості, зокрема любов до рідної землі, єдність людини з природою, велична сила кохання, гострі морально етичні проблеми життя. Наголошено на тому, що поет, у виразно вираженій у своїй творчості найважливішій духовно-інтелектуальній шуканні сучасності, дає об'ємне зображення світу і людини в ньому.*

***Ключові слова:** поезія, художня творчість, проблематика, поетичний світ.*

Zabarenko A. Creativity of Vyacheslav Romanovsky: poetic heritage.
The article examines the poetic chords of Vyacheslav Romanovsky's work. Attention is focused on the leading themes of creativity, in particular, love for the native land, the unity of man with nature, the majestic power of love, acute moral and ethical problems of life. It is emphasized that the poet, expressing in his work the most important spiritual and intellectual quests of modern times, gives a three-dimensional image of the world and man in it.

***Key words:** poetry, artistic creativity, problems, poetic world.*

Початок ХХІ століття став благодатним ґрунтом для розвитку творчого потенціалу великої кількості сучасних українських поетів, творчі надбання яких потребують всебічних наукових розвідок. У своїх віршах поети сьогодні вдаються до різноманітних експериментальних творчих пошуків, намагаючись віднайти власну нішу у поетичному світі, дають власну оцінку змінам, що відбуваються у житті країни. Творчість цих поетів сьогодні досліджується в різних аспектах: її світоглядна основа, своєрідність версифікації й художніх

образів, концепту любові і засоби його вираження, традиції і новаторство тощо [10, с. 29].

Домінанти творчості будь-якого письменника ґрунтуються на його творчому світогляді, розуміння сучасності дійсності та умінні подачі матеріалу в художньому обрамленні [11, с. 14]. Одним із таких митців сучасності є харківський поет В'ячеслав Романовський, чий ліричні твори ставали темою лишень декількох наукових досліджень та потребують більш детального аналізу. Творчістю В'ячеслава Романовського цікавились такі літературознавці і критики: Ю. Герасименко, І. Мірошніченко, В. Верховень, Ю. Стадніченко, В. Долганов, І. Мироненко, В. Колісник та ін. Досвід значної кількості науковців вказує на потребу у вивченні регіональних письменників з метою мотивації здобувачів освіти до досягнення поетичного слова, створення атмосфери прекрасного та романтичного [12].

Поетичні твори письменника відзначаються змістовою свободою, співіснуванням тем різнопланового діапазону, тематичний поліфонізм відображає їх глибину, розмаїття і суперечливість самого життя. Але теми життя і смерті, свободи і творчості реалізуються не в річищі абстрактних філософських узагальнень, а осмислюються у процесі внутрішнього самопізнання і представлені на тлі актуальних проблем тогочасної дійсності [5].

В'ячеслав Романовський належить до середнього покоління українських поетів, які плідно працюють на ниві літератури. Його поетичні збірки [6–9] призначені для різної вікової аудиторії читачів. Здебільшого, це класична поезія, яка сприймається досить легко та усвідомлюється за допомогою внутрішнього розуміння життєвих питань у повсякденному побуті. Окрім традиційних віршів, Романовський займається ще й написанням паліндромів, інших зорових та експериментальних творів. З під пера поета вийшли такі збірки поезій: «Одна така земля» (Х., 1984), «Благовіст» (Х., 1993), «У дива на виду» (Х., 1996), «Князівство любові» (Х., 2000), «До квіту хризантем» (Х., 2002), «Цвіт озимини» (Х., 2005), «А я повім тобі...» (Х., 2006), «Да святиться имя твое» (в перекладі російською мовою. Х., 2006), «Заоскільська сторона» (Х., 2007), «...А розстані серце не хоче!» (Х., 2010), «Ваба забав» (Х., 2011), «Іще літаю уві сні...» (Х.,

2012), «Ласкавка» (Х., 2013), «Волошечка» (Х., 2014) та книжки есеїв та бесід «Осяяла натхненням Слобожань» (Х., 2013).

Провідні теми творчості – любов до рідної землі, єдність людини з природою, велична сила кохання, гострі морально етичні проблеми життя. У творчому доробку також є літературознавчі та критичні статті, кілька оповідань та нарисів, переклади віршів, переважно російських та білоруських поетів. Так, наприклад, у збірці «Князівство любові» зібрано твори пейзажної та інтимної лірики, що у поєднанні з вишуканим романтичним заголовком, розкривають дві теми збірки: природу і кохання [1].

За збірку вибраної інтимної лірики «Ласкавка» (Харків, Федорко, 2013) 18 вересня 2014 року В'ячеслава Романовського було визнано лауреатом літературної премії імені Михайла Чабанівського у номінації «Поезія». Збірка «Ласкавка» В'ячеслава Романовського містить 300 вибраних поезій, той рятівний жмуток любовної лірики, що пролунав у той час, коли стільки сліз було пролито жінками, матерями, сестрами на Майдані. Книжка складається з п'яти розділів, що фактично становить 5 годин вишуканої поезії, що надає поживу для розуму й наснагу зболілому жіночому серцю [3, с. 256].

У доробку поета є і пісенний альбом «Матіолові вечори», створений у співавторстві з композитором Борисом Михайловским та співачкою Людмилою Рубан-Михайловською. Також на вірші поета написані пісні Володимиром Гайдамакою, Олександром Щербаком, Володимиром Михайловичем, Анатолієм Коньковим, Валентиною Шаровською, Миколою Воловиком, Олександром Ауловим, Ольгою Цехмістро та ін.

Про творчість В'ячеслава Романовського писали у багатьох періодичних виданнях: Юрій Герасименко в передмові «Щирість» до збірки віршів «Одна така земля» та «Батьківщина – ми» в журналі «Прапор» (№ 7, 1972), Іван Мірошніченко (ізюмська газета «Радянське життя», 24 липня 1984 року, «Серцем до людей»), Володимир Верховень (газета «Друг читача», 29 липня 1984 року, «Хвилюють щирістю»), Юрій Стадніченко (газета «Соціалістична Харківщина», 1 липня 1984 року, «Бути небайдужим»), Вадим Долганов (газета «Комсомольское знамя», 23 листопада 1984 року, «Все краски земли»),

Іван Мироненко (газета «Вечерний Харьков», 23 лютого 1993 року, «Исповедь души глубокой, живой»), Василь Колісник (газета «Трудова слава», 27 лютого 1993 року, «Нова книжка поета-земляка»), Олекса Марченко (тижневик «Панорама», № 10 (113), березень 1993, «Зустрічаймо його «Благовіст»).

Також до творчості В'ячеслава Романовського звертались такі літературні критики: Анатолій Мироненко у газеті «Слобідський край», від 5 жовтня 1993 року, «І ми злетимо»), Петро Василенко (газета «Событие», 10 березня 1994 року, та газета «Печенізький край», 12 липня 1994 року, «Неначе землю цвітом засіва»), Людмила Григоренко (газ. «Время», 17 травня 1994 року, «Владеть движением души»), Римма Катаєва (газета «Вечірній Харків», 2 серпня 1994 року, «Тепло і доброта землі»), Василь Боровий (газета «Слобідський край», 13 квітня 1995 року «Прислухайтесь, це – благовіст» і 9 грудня 1997 року «Та найсвятіший лиш отчий поріг...»), Тамара Логачова (газета «Событие», 28 грудня 1996 року, «Есть в мире поэта особые световые частицы», газета «Журналист», № 30, 5-11 вересня 1997, «Пятьдесят на фоне фиолета») [2].

Вагомим надбанням у творчості поета є книга «Ни одного пустого слова», Х.: «Федорко», 2014 року «Парус, наполненный ветром восторга»). Аркадій Філатов (газета «Вечерний Харьков», 4 вересня 1997 року, «50 - не век, лиш полвека прожито», газ. «Будень» 30 жовтня 2000 року, «Назовём его ныне – князь»), Володимир Родіонов (газета «Гід», 5 вересня 1997 року, «В інтимній тиші вечоровій...»), книга «Эссе», Х., «Федорко», 2014 р., «Травы сочные не мхи Романовского стихи»), Анатолій Макогон (газ. «Время», 21 липня 1997 року, «Диво рождается на виду»). Цікавими та актуальними є публікації Миколи Артамонова (газета «Харківський електротранспорт», 11 серпня 1993 року, «Сьогодні світ змілілий без любові», газета «Слобода», 9 вересня 1997 року, «Пелюстку трепетну півонія зронила...»), газета «Вечерний Харьков», 10 лютого 2001 року, «Мелодия для голоса и сердца»), Леоніда Талалай (журнал «Березіль», № 7-8, 1998 року, «Двоє з когорти «традиційників» і передмова «Диво його поезії» в книзі віршів «Заоскільська сторона»), Ігора Михайлина (журнал «Слобожанщина», № 17, 2000 року та книга «Літературна Харківщина. Поезія» с. 256-268, «Ландшафти князівства любові») [4].

Дослідники: Віктор Кулик, Рита Логачова, Юрій Хомайко, Анатолій Перерва, Володимир Калашник розглядають на сторінках критичних статей поетичні цикли В'ячеслава Романовського. Незважаючи на численні художні надбання поета, його творчість ставала предметом лише невеликої кількості наукових розвідок.

Таким чином, творче надбання поета Романовського налічує близько 1000 ліричних творів різних напрямків, що увійшли до численних збірок поезії митця. Мова йде як про традиційні вірші, так й паліндроми, зорові та експериментальні твори. Аналізу творчості В'ячеслава Романовського присвячено численні дослідження різноманітних аспектів творчості письменника, викладені у вигляді статей у періодичних виданнях кінця ХХ – початку ХХІ століть.

Творчість В'ячеслава Романовського увібрала в себе той спектр гуманістичної, вселюдської проблематики, яку піднімали й освоювали шістдесятники, намагаючись творити культуру на протигагу антикультури, продуковану тоталітаризмом. Поет, увиразнюючи у своїй творчості найважливіші духовно-інтелектуальні шукання сучасності, дає об'ємне зображення світу і людини в ньому.

Уся творчість В'ячеслава Романовського – найвиразніша сторінка в історії української літератури. У творах письменника струмує життя в його найбуденніших виявах; у поезіях відтворено те, що автор добре знає, що бачив і що чув. Це не лише пластично схоплена картина, епізод, ситуація, портрет, а і фраза, почута під час випадкової розмови, тембр голосу, жарт, коли гіркий, а коли з глибоко прихованим сумом.

Справжня оригінальність поетичної творчості В'ячеслава Романовського полягає не в пустотливій піднесеності, котра по суті є літературною, а в душевному тоні щирості, умінні бачити навколо себе те, чого не бачать інші, сказати про нього так, як ніхто ще не говорив. Талант письменника криється в неповторній індивідуальності. В'ячеслава Романовського репрезентує в українській поезії плодотворну для неї лінію розвитку, що йде не стільки від давніх духовних традицій, скільки від гостроти сприймання й осмислення конфліктів і проблем, народжуваних часом.

Література

1. Клуб поезії. Віртуальна сторінка В'ячеслава Романовського. URL: <http://www.poetryclub.com.ua/author.php?id=11438>.
2. Краєзнавча книга Харківщини 2008 : анотований каталог видань / Упр. культури і туризму Харк. облдержадмін., Харк. обл. універс. наук. б-ка ; уклад.: Н. І. Грайворонська, Л.М.Конопля. Х. : ХОУНБ, 2011. 26 с.
3. Михайлин І. Ландшафти князівства любові: поезія В'ячеслава Романовського. *Літературна Харківщина*. Поезія: есеїстика, портрети, рецензії. Х., 2007. С. 256–268.
4. Письменники Харкова: Довідник / Післямови Р. Мельникова, С. Сапеляка. Х.: Майдан, 2003. 352с.
5. Поетичні майстерні. Віртуальна сторінка В'ячеслава Романовського. URL: <http://maysterni.com/user.php?id=4769>.
6. Романовський В. Є. Ваба Забав: паліндроми, зорові вірші, орфоепіки. Х.: «Федорко», 2011. 96 с.
7. Романовський В. Є. Волошечка: лірика. Харків: «Федорко», 2014. 84 с.
8. Романовський В. Є. Князівство любові: лірика. Харків: Майдан, 2000. 87 с.
9. Романовський В. Є. Ласкавка: інтимна лірика різних років. Харків : Федорко, 2013. 317 с.
10. Шарова Т. Літературний процес 20-х років ХХ століття і механізми формування політичного дискурсу. *European Applied Sciences*. 2018. № 2. С. 28–30.
11. Шарова Т., Землянська А. Життя як політ: художні доміанти творчості Володимира Родіонова: монографія / передм. проф. І. Михайлина. Харків: Федорко, 2017. 196 с.
12. Шарова Т.М., Шаров С.В. Досвід професійної підготовки студентів кафедрою української і зарубіжної літератури у галузі освіти та філології. *Українська література в загальноєвропейському контексті*: зб. наук. пр. 2019. № 2. С. 255–261.